Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

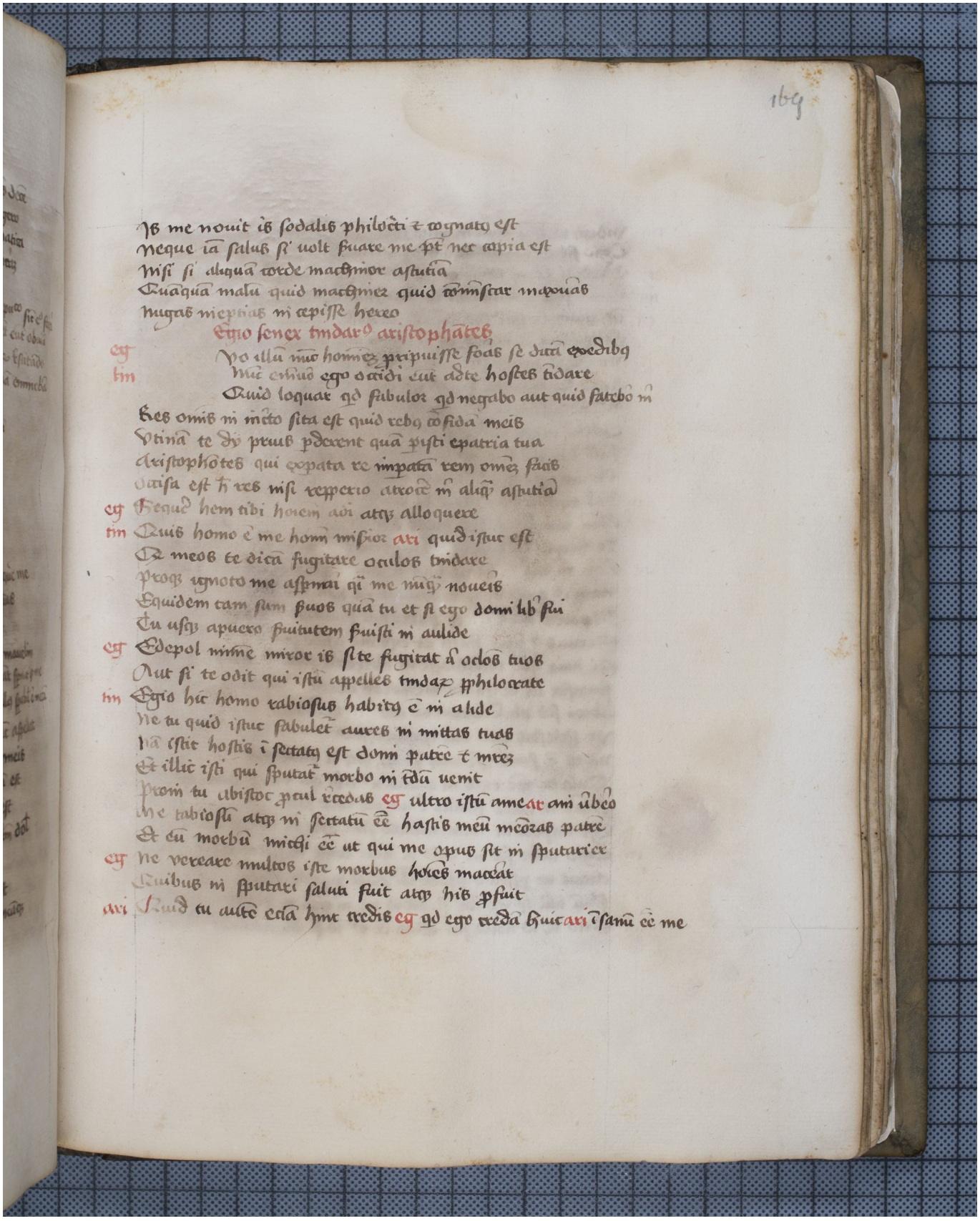

169

Is me nouit is sodalis philocti & cognatq est
Neque ia salus si uolt fuare me pt nec copia est
Misi si aliqua corde machinor astutia
Quaqua malu quid machinet quid comminet meruas
Nugas mentias mi cepisse hereo
Ego senex tndaro aristophatem
eg Vo illu mo homez prepuisse foas se dicā exedibq
tm Huc exiuo ego occidi cui adte hostes tidare
Quid loquar qd fabulor qd negabo aut quid fatebo m
Res omis mi micto sita est quid rebq cofida meis
Vtinā te dy prius pderent qua pisti epatria tua
Aristophotes qui copata te impata tem omez fais
Odisa est h res misi repperio atrocē m aliq astutia
eg Hequid hem tibi homem adi atq alloquere
tm Quis homo ē me hom misor ari quid istuc est
Dz meos te dicā fugitare oculos tidare
Prosq ignoto me assmai qi me miq noueis
Equidem tam sum suos quā tu et si ego domi lb sui
Tu usq apuero fuisti mi aulide
eg Edepol minime miror is ste fugitat d ocios tuos
Aut si te odit qui istu appellet tndaz pholocrate
tm Egis hic homo tabiosus habitq ē mi alde
Ne tu quid istuc fabulet aures mi mittas tuas
Nā istic hostis i sectatq est domi patre & mrez
Et illic isti qui sputat morbo mi tdū uenit
Proin tu ubistoc prui tredas eg ultro istu amecat ami ubeo
Ne tabiosu atq mi sectatu ee hastis meu medzas patre
Et cu morbu michi ee ut qui me opus sit mi sputaricē
eg Ne vereare multos iste morbus homes macrat
Quibus mi sputati saluti fuit atq his pfuit
ari Quid tu autē ecla hmc tredis eg qd ego credā huic ari isanu ee me